

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 618
din 31.10.1995

securității statului

Publicat : 13.02.1997 în Monitorul Oficial Nr. 10-11 art Nr : 117 Data intrării in vigoare :
13.02.1997

MODIFICAT

LP304 din 26.12.12, MO48/05.03.13 art.150; în vigoare 05.03.13

LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297

 LP289-XVI din 11.11.05, MO164-167/09.12.05 art.816

 LP11-XV din 17.02.05, MO46-50/25.03.05 art.165

 LP152-XV din 14.05.04, MO88-90/04.06.04 art.463

 LP543 din 12.10.01, MO141/22.11.01 art.1095

 LP754-XIV din 23.12.1999

 LP1456-XIII din 28.01.98

 LP1300-XIII din 24.07.97

NOTĂ:

În cuprinsul Legii sintagma "Departamentul Vamal" se substituie prin sintagma "Serviciul Vamal" prin *LP289-XVI din 11.11.05, MO164-167/09.12.05 art.816*

Pornind de la prioritățile naționale, de la prezența factorilor a căror acțiune ar putea periclita securitatea Republicii Moldova, precum și de la necesitatea de a stabili baza asigurării securității statului, competența autorităților publice supreme din acest domeniu, sistemul organelor securității statului, drepturile și obligațiile cetățenilor, ale unităților economice privind asigurarea securității

statului,

Parlamentul adoptă prezenta lege.

Capitolul I **DISPOZIȚII GENERALE**

Articolul 1. Securitatea statului

Securitatea statului este parte integrantă a securității naționale.

Prin securitatea statului se înțelege protecția suveranității, independenței și integrității teritoriale a țării, a regimului ei constituțional, a potențialului economic, tehnico-științific și defensiv, a drepturilor și libertăților legitime ale persoanei împotriva activității informative și subversive a serviciilor speciale și organizațiilor străine, împotriva atentatelor criminale ale unor grupuri sau indivizi aparte.

Articolul 2. Legislația privind securitatea statului

Legislația privind securitatea statului se bazează pe Constituția Republicii Moldova și include prezenta lege, alte acte legislative ce determină direcțiile principale de activitate a statului în domeniul asigurării securității țării, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

[Art.2 modificat prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

Articolul 3. Asigurarea securității statului

Securitatea statului se asigură prin stabilirea și aplicarea de către stat a unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric și de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului.

Articolul 4. Amenințări la adresa securității statului

(1) Prin amenințări la adresa securității statului se înțelege ansamblul de acțiuni, condiții și factori ce comportă pericol pentru stat, societate și personalitate.

(2) Pericol deosebit pentru securitatea statului prezintă:

a) acțiunile îndreptate spre schimbarea prin violență a regimului constituțional, subminarea sau suprimarea suveranității, independenței și integrității teritoriale a țării. Aceste acțiuni nu pot fi interpretate în detrimentul pluralismului politic, realizării drepturilor și libertăților constituționale ale omului;

b) activitatea ce contribuie, în mod direct sau indirect, la desfășurarea de acțiuni militare contra țării sau la declanșarea războiului civil;

c) acțiunile militare și alte acțiuni violente care subminează temeliile statului;

d) acțiunile care favorizează apariția de evenimente extraordinare în transporturi, telecomunicații, la unitățile economice și cele de importanță vitală;

e) spionajul, transmiterea informațiilor ce constituie secret de stat altor state, precum și obținerea ori deținerea ilegală a informațiilor ce constituie secret de stat în vederea transmiterii lor unor state străine sau structuri anticonstituționale;

f) trădarea manifestată prin acordarea de ajutor unui stat străin în desfășurarea activității ostile împotriva Republicii Moldova;

g) acțiunile care au ca scop răsturnarea prin violență a autorităților publice legal alese;

h) acțiunile care lezează drepturile și libertățile constituționale ale cetățenilor ce pun în pericol securitatea statului;

i) pregătirea și comiterea actelor teroriste, atentatelor la viața, sănătatea și inviolabilitatea persoanelor oficiale supreme din republică, a oamenilor de stat și fruntașilor vieții publice din alte state aflați în Republica Moldova;

j) sustragerea de armament, muniție, tehnică de luptă, materii explozive, radioactive, substanțe otrăvitoare, narcotice, toxice și de altă natură, contrabanda cu acestea, producerea, folosirea, transportarea și păstrarea lor ilegală, dacă prin aceasta sînt atinse interesele de asigurare a securității

statului;

k) constituirea de organizații sau grupări ilegale care pun în pericol securitatea statului sau participarea la activitatea acestora;

l) cazurile de crimă organizată și/sau corupție, care subminează securitatea statului.

[Art.4 al.(2) lit.l) introdusă prin L152-XV din 14.05.04, MO88/04.06.04 art.463]

Articolul 5. Direcțiile principale ale activității de asigurare a securității statului

Direcțiile principale ale activității de asigurare a securității statului sînt:

a) formarea politicii interne și externe în funcție de interesele asigurării securității statului;

b) stabilirea și aplicarea unui sistem de măsuri cu caracter economic, politic, juridic, militar, organizatoric și de altă natură, orientate spre descoperirea, prevenirea și contracararea la timp a amenințărilor la adresa securității statului;

c) constituirea unui sistem de organe ale securității statului, delimitarea atribuțiilor lor, asigurînd interacțiunea dintre ele, precum și crearea mecanismului de control și supraveghere asupra activității lor;

d) perfecționarea cadrului juridic al asigurării securității statului;

e) coordonarea cu alte state a eforturilor în vederea descoperirii, prevenirii și contracarării eventualelor amenințări la adresa securității statului.

Articolul 6. Principiile de asigurare a securității statului

Principiile de bază ale asigurării securității statului sînt:

a) legalitatea;

b) egalitatea tuturor în fața legii;

c) respectarea drepturilor și libertăților omului;

d) delimitarea atribuțiilor organelor de asigurare a securității statului;

e) oportunitatea;

f) corelarea metodelor de lucru deschise și acoperite;

g) asigurarea securității statului fără a prejudicia securitatea altor state și securitatea generală;

h) nepartinitatea;

i) conspirația profesională și transparența;

j) aplicarea realizărilor tehnico-științifice.

Articolul 7. Respectarea drepturilor și libertăților omului în cadrul asigurării securității statului

(1) Respectarea și ocrotirea drepturilor și libertăților omului constituie una dintre îndatoririle principale ale statului.

(2) Activitatea de asigurare a securității statului nu poate leza drepturile și libertățile legitime ale omului.

(3) Nu se admite amestecul în viața familială și particulară, lezarea dreptului de proprietate privată. Statul asigură secretul scrisorilor, telegramelor, al altor trimiteri poștale, al convorbirilor telefonice și al celorlalte mijloace legale de comunicare. Nu se admite nici o acțiune ce atentează la onoarea și demnitatea omului, dacă acesta nu a săvîrșit vreo faptă ce prezintă, conform legii, o amenințare la adresa securității statului.

(4) Nici o persoană nu poate fi urmărită pentru exprimarea liberă a opiniilor sale politice și religioase.

(5) Limitarea drepturilor și libertăților omului se efectuează în strictă corespundere cu legislația.

(6) Persoana care consideră că drepturile și libertățile ei legitime au fost lezate sau exercitarea lor a fost limitată în mod neîntemeiat sau a fost încălcată procedura exercitării lor de către organul

(persoana oficială) care a exercitat măsuri de asigurare a securității statului, are dreptul să se adreseze în organul securității statului ierarhic superior, la procuratură sau în instanța judecătorească în modul stabilit de legislație.

(7) În cazul în care organul (persoana oficială) care exercită măsuri de asigurare a securității statului a lezat drepturile și libertățile legitime ale persoanei sau a limitat în mod neîntemeiat exercitarea lor, sau a încălcat proce-dura exercitării lor, organul securității statului ierarhic superior, procurorul sau judecătorul sînt obligați să întreprindă măsuri în scopul restabilirii depline a drepturilor și libertăților lezate ale persoanei, cu repararea prejudiciului material și moral în conformitate cu legislația.

Articolul 8. Dreptul cetățenilor la informare asupra activității organelor securității statului și asupra problemelor ce țin de interesele lor personale

(1) Cetățenii sînt informați asupra activității organelor securității statului prin mijloacele de informare în masă și prin alte forme în modul stabilit de legislație.

(2) Organele securității statului, potrivit competențelor lor, sînt obligate să asigure informarea cetățenilor la cererea acestora asupra problemelor ce țin de interesele lor personale. Totodată, nu se admite divulgarea informațiilor ce constituie secret de stat, sau a altor informații oficiale cu accesibilitate limitată a căror divulgare ar putea prejudicia respectarea drepturilor și reputația altei persoane, protecția securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecția moralei societății, cu excepția cazurilor cînd dezvăluirea informațiilor nu atinge și nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea națională sau cînd interesul public de a cunoaște informația depășește atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informației.

[Art.8 al.(2) modificat prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

Capitolul II
COMPETENȚELE AUTORITĂȚILOR PUBLICE
SUPREME ÎN DOMENIUL ASIGURĂRII
SECURITĂȚII STATULUI

Articolul 9. Parlamentul

Parlamentul:

- a) exercită reglementarea legislativă în domeniul asigurării securității statului;
- b) aprobă concepția securității naționale;
- c) creează baza juridică a constituirii și activității organelor ce asigură securitatea statului;
- d) stabilește frontiera de stat a țării;
- e) aprobă volumul alocațiilor bugetare pentru asigurarea securității statului;
- f) ratifică și denunță tratatele internaționale privind asigurarea securității statului.

Articolul 10. Președintele Republicii Moldova

Președintele Republicii Moldova:

- a) exercită conducerea generală a activității de asigurare a securității statului și este responsabil de starea securității statului în limitele atribuțiilor stabilite de legislație;
- b) ia măsurile necesare privind asigurarea securității statului, în conformitate cu legislația;
- c) asigură conlucrarea autorităților publice în domeniul asigurării securității statului;
- d) instituie și administrează, în conformitate cu legislația, organe consultative pentru problemele asigurării securității statului;
- e) emite decrete cu caracter normativ cu privire la problemele asigurării securității statului;
- f) poartă tratative și încheie tratate internaționale, în numele Republicii Moldova, legate de asigurarea securității statului.

Articolul 11. Guvernul

Guvernul:

a) asigură executarea legilor și hotărârilor Parlamentului, precum și a decretelor Președintelui Republicii Moldova privind asigurarea securității statului;

b) exercită conducerea activității autorităților administrației publice privind asigurarea securității statului;

c) emite hotărâri și dispoziții privind problemele asigurării securității statului, exercită controlul asupra realizării lor de către ministere, și alte autorități administrative centrale din subordinea sa;

[Art.11 lit.c) modificată prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

d) instituie, în conformitate cu legislația, organele securității statului, stabilește structura, funcțiile lor, volumul alocațiilor bugetare pentru întreținerea lor;

e) adoptă, în conformitate cu legislația, hotărâri cu privire la asigurarea cu pensii, protecția socială și juridică a colaboratorilor organelor securității statului și a persoanelor trecute în rezervă, a membrilor familiilor lor, precum și a membrilor familiilor cetățenilor care și-au pierdut viața apărând securitatea statului;

f) promovează politica externă și internă în funcție de interesele asigurării securității statului.

Articolul 12. Consiliul Suprem de Securitate

(1) Consiliul Suprem de Securitate este un organ consultativ care analizează activitatea ministerelor și a altor autorități administrative centrale în domeniul asigurării securității naționale și prezintă recomandări Președintelui Republicii Moldova în probleme de politică externă și internă a statului.

[Art.12 al.(1) modificat prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

(2) Consiliul Suprem de Securitate își desfășoară activitatea în temeiul Constituției Republicii Moldova, prezentei legi, altor acte legislative.

(3) Președinte al Consiliului Suprem de Securitate este Președintele Republicii Moldova.

(4) Componența numerică și nominală, atribuțiile Consiliului Suprem de Securitate și programul lui de lucru se aprobă de Președintele Republicii Moldova.

(5) Membrii Consiliului Suprem de Securitate nu au împuterniciri suplimentare de factori de decizie și nu au dreptul de a emite dispoziții care să depășească limitele competențelor conferite de funcția pe care o dețin.

[Art. 12 în redacția LP1300-XIII din 24.07.97]

Capitolul III

SISTEMUL ORGANELOR SECURITĂȚII STATULUI

Articolul 13. Sistemul organelor securității statului

(1) Sistemul organelor securității statului se constituie din Serviciul de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Serviciul de Protecție și Pază de Stat, Poliția de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal, precum și din instituțiile de învățământ și alte instituții și organizații nemilitarizate ale organelor securității statului.

[Art.13 al.(1) modificat prin LP304 din 26.12.12, MO48/05.03.13 art.150; în vigoare 05.03.13]

[Art.13 al.(1) modificat prin LP11-XV din 17.02.05, MO46-50/25.03.05 art.165]

[Art.13 al.(1) în redacția LP754-XIV din 23.12.1999]

[Art.13 al.(1) în redacția LP1456-XIII din 28.01.98]

[Art.13 al.(2) exclus prin LP754-XIV din 23.12.1999, celelalte renumerotate]

[Art.13 al.(2) introdus prin LP1456-XIII din 28.01.98]

(2) În cazul în care situația operativă se complică pot fi constituite, în conformitate cu

legislația, și alte formațiuni militare pentru asigurarea securității statului, subordonându-le organelor securității statului.

(3) Principiile și direcțiile de activitate, obligațiile și drepturile, modul de completare și asigurare tehnico-materială și financiară, de exercitare a controlului și de supraveghere asupra activității organelor securității statului se stabilesc prin actele legislative ce reglementează activitatea acestor organe și prin alte acte normative în vigoare.

[Art.13 al.(3) modificat prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

[Art.13 al.(4)-(7) abrogate prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

Articolul 14. Conlucrarea organelor securității statului
cu alte organe de stat

Organele securității statului conlucrează cu ministerele, alte autorități administrative centrale, unitățile economice, organele executive ale administrației publice locale care, în limitele competenței lor, realizează măsuri privind asigurarea securității statului, precum și exercită conducerea nemijlocită a formațiunilor speciale și militare și poartă răspundere pentru pregătirea de luptă, specială și de mobilizare a acestora și pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

[Art.14 modificat prin LP65 din 07.04.11, MO110-112/08.07.11 art.297]

Capitolul IV

CONTRIBUȚIA ASOCIAȚIILOR OBȘTEȘTI ȘI A CETĂȚENILOR LA ASIGURAREA SECURITĂȚII STATULUI

Articolul 15. Contribuția asociațiilor obștești și a
cetățenilor la asigurarea securității statului

(1) În conformitate cu Constituția Republicii Moldova, devotamentul față de țară este sacru. Cetățenii și asociațiile obștești ale acestora acordă sprijin organelor securității statului în îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

(2) Statul asigură protecția juridică și socială cetățenilor care contribuie la asigurarea securității statului.

Capitolul V

APĂRAREA INFORMAȚIILOR ÎN DOMENIUL ASIGURĂRII SECURITĂȚII STATULUI

Articolul 16. Apărarea informațiilor

(1) Activitatea operativă ce ține de asigurarea securității statului constituie secret de stat.

(2) Informațiile obținute în rezultatul activității operative, în funcție de importanța lor pentru stat, pot avea diferite grade de secretizare.

Articolul 17. Punerea la dispoziție a informațiilor secrete

(1) Informațiile secrete sînt puse la dispoziția Președintelui Republicii Moldova, Președintelui Parlamentului, Prim-ministrului, Procurorului General, Președintelui Curții Supreme de Justiție, precum și a persoanelor cu funcții de răspundere ale autorităților publice de către persoanele cu funcții de răspundere ale organelor securității statului împuternicite în acest scop, în volumul și în modul stabilit de legislație.

(2) Este interzisă divulgarea surselor de obținere a informațiilor secrete.

Capitolul VI

RĂSPUNDEREA PENTRU ÎNCĂLCAREA LEGISLAȚIEI PRIVIND SECURITATEA STATULUI

Articolul 18. Răspunderea pentru încălcarea legislației
privind securitatea statului

Încălcarea legislației privind securitatea statului atrage după sine răspundere în conformitate cu legislația.

Capitolul VII
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19.

Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

Articolul 20.

Guvernul, în termen de 3 luni:

va aduce actele sale normative în conformitate cu legea menționată;

va asigura revizuirea și anularea de către ministere și departamente a actelor normative ce contravin prezentei legi.

**PREȘEDINTELE
PARLAMENTULUI**

Petru LUCINSCHI

Chișinău, 31 octombrie 1995.

Nr. 618-XIII.